

tigheder, som falder under begrebet nationalt statsborgerskab.

For det andet venter Danmark ikke til 1996 med at tage stilling til spørgsmålet om Danmarks deltagelse i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase (fælles mønt). Danmark meddeler allerede ved Maastricht-Traktatens ikrafttrædelse, at Danmark ikke vil deltage i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase.

For det tredje deltager Danmark ikke i udarbejdelse og gennemførelse af afgørelser og aktioner inden for unionen, som har indvirkning på forsvarsområdet; men Danmark vil ikke hindre at der udvikles et snævrere samarbejde mellem medlemsstater på dette område.

For det fjerde deltager Danmark i det retlige samarbejde på det grundlag (d.v.s. mellemstatsligt samarbejde), der findes i Maastricht-Traktaten.

For det femte siges endeligt i en dansk sluterklæring, som de øvrige medlemslande tager til efterretning, at Edinburgh-aftalen er resultatet af den danske folkeafstemning den 2. juni 1992. For Danmarks vedkommende skal Maastricht-Traktatens målsætninger på de fire ovennævnte områder forstås på baggrund af Edinburgh-aftalen. Det betyder, at Danmark ikke deltager i den udbygning og styrkelse, der vil kunne følge af Unionsmålsætningen (artikel B) på de 4 områder, der er nævnt i Edinburgh-Afgørelsens afsnit A-D. Det tilføjes, at Edinburgh-aftalen er forenelig med Maastricht-Traktaten og ikke sætter spørgsmålstejn ved dens målsætning. Disse formuleringer gør det klart, at Edinburgh-aftalen ikke strider mod hverken Maastricht-Traktaten eller andre EF-traktater herunder Rom-Traktaten, men fastlægger Danmarks status overfor udvalgte dele af Maastricht-Traktaten.

For at tydeliggøre forpligtelser og navnlig hvilke forpligtelser, der ikke følger af Maastricht-Traktaten, siges det udtrykkeligt, at det enkelte medlemsland kan føre sin egen fordelingspolitik samt opretholde eller forbedre sin sociale standard. Det slås også fast, at medlemslandene kan opretholde eller indføre strengere beskyttelsesregler, som er forenelige med EF-Traktaten, på bl.a. miljøområdet og arbejdsmiljøområdet.

Edinburgh-aftalen er knyttet til Maastricht-Traktaten. Det forklarer, at dens varighed svarer til Maastricht-Traktatens varighed. I henhold til artikel Q gælder Maastricht-Traktaten for ubegrænset tid. Der forudses en regeringskonference indkaldt til 1996 for at drøfte en ændring eller tilføjelse af Maastricht-Traktaten. Fører disse drøftelser til en ændret traktat vil dette kræve dansk tilslutning og efterfølgende behandling i Folketinget i henhold til grund-

lovens bestemmelser. Fører de derimod ikke til ændringer opretholdes Maastricht-Traktaten og dermed tillige Edinburgh-aftalen i deres foreliggende udgave. Hverken Maastricht-Traktaten eller Edinburgh-aftalen kan ændres uden dansk tilslutning. Proceduren i Danmark herunder behandling i Folketinget og spørgsmålet om en ny folkeafstemning fastlægges af Danmark selv i overensstemmelse med grundlovens bestemmelser.

Endelig indeholder Edinburgh-aftalen en henvisning til spørgsmålene om åbenhed og nærhed, som Danmark i løbet af andet halvår 1992 tillagde stor betydning under drøftelser forud for mødet den 11.-12. december 1992 i Edinburgh. Disse emner blev allerede behandlet på mødet den 16. oktober 1992 i Det Europæiske Råd i Birmingham, som lagde op til beslutningerne på mødet i Edinburgh.

I forhold til åbenhed indebærer Edinburgh-aftalens tre hovedtyper af initiativer: adgang til Rådets arbejde, oplysninger om Rådets rolle og forenkling af EF-lovgivning. Med hensyn til adgangen til Rådets arbejde bestemmes, at der skal afholdes åbne orienterende debatter om relevante arbejdsprogrammer for formandskabet eller Kommissionen både i Rådet (udenrigsministre) og i Rådet (økonomi og finans).

Enhver medlemsstat eller Kommissionen kan stille forslag om åbne debatter om væsentlige EF-spørgsmål, og sådanne debatter bør afholdes regelmæssigt. Det samme gælder i forhold til EF-lovgivning, hvor nye betydningsfulde forslag kan gøres til genstand for en åben indledende debat. Rådet træffer i hvert konkret tilfælde afgørelse herom med stemmighed.

Når der finder formelle afstemninger sted i Rådet skal afstemningsresultatet og eventuelle stemmeforklaringer offentliggøres.

Det er understreget i Edinburgh-aftalen, at processen med at åbne Rådets arbejde fortsætter. Beslutningerne om adgang til Rådets arbejde vil blive taget op til genovervejelser i 1994.

Hvad angår oplysninger om Rådets rolle, lægges der i Edinburgh-aftalen navnlig vægt på gennem en række konkrete initiativer at forbedre pressens adgang til oplysninger om de spørgsmål, Rådet behandler og at forbedre Rådets informationsvirksomhed.

I forhold til forenkling af EF-lovgivningen fremhæves nødvendigheden af at gøre EF-regler mere let forståelige og let tilgængelige.

Med hensyn til nærhed indebærer Edinburgh-aftalen, at der fastlægges en række grundlæggende principper, retningslinier og procedurer for gennemførelsen af nærhedsprincippet.